

ekstra penge på at rejse med et billigt fly, det skal være ligesom vi har det her i Folketinget: Hver gang man skal rejse, får man rejsen betalt, men man får ikke et eller andet ekstra bidrag.

Vi vil gerne væk fra de forskellige former for skattefrie indtægter, og vi vil gerne have indført et mere gennemskueligt og åbent system, hvor revisionen kan se, at alting går rigtigt for sig. Men til gengæld skal der gives ens løn for ens arbejde, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var et rigtigt EU-centralistisk indlæg: Lige løn for lige arbejde, og derfor skal alle repræsentanter have det samme, uanset hvilket land de kommer fra. Men det skaber jo ulighed, når man ser på, hvad parlamentsmedlemmerne får i forhold til parlamentarikerne i deres eget land. Der bliver en kæmpemæssig forskel.

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen: Er det, fru Charlotte Antonsen plæderer for, ikke bare centralisering? Det er Europa-Parlamentet, der skal bestemme lønningerne, mens landenes egen indflydelse kobles fra, for hvis landene havde indflydelse, kunne de jo beslutte at hæve lønnen. Man kan da godt begræde, at de østeuropæiske parlamentarikere ikke får mere i løn, og der er også nogle af os, der begræder, at der er andre, der får alt for meget i løn, men lad det nu ligge.

Burde det ikke være op til de østeuropæiske parlamenter selv at beslutte at hæve lønningerne for de østeuropæiske medlemmer af Europa-Parlamentet? Ville det ikke være den naturlige måde, hvis man respekterer demokratiet, i stedet for at EU skal blande sig i alt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Lige præcis denne sag er jo en sag, som strandede, netop fordi Ministerrådet – altså de nationale ministre – ikke kunne blive enige, så det med EU-systemets centralisme må hr. Søndergaard længere ud på landet med. Situationen var jo lige præcis, at for en måneds tid siden godkendte Ministerrådet ikke forslaget, så det er altså de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet i forening, der skal blive enige i spørgsmålet om aflønning af europaparlamentarikerne.

I Venstre går vi ind for lige løn for lige arbejde, men det kan jeg forstå at hr. Søndergaard ikke gør. Han synes endda, det er rimeligt, at nogle nye og relativt fattige medlemmer skal op-

leve det pinagtige i at skulle sidde ved siden af kolleger fra Vesteuropa og måske kun få en tredjedel af deres løn, men jeg synes, det er pinligt, at især en repræsentant fra Enhedslisten har det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I spørgsmålet om lige løn for lige arbejde spiller en hel masse andre ting i virkeligheden også ind. Det afhænger bl.a. af, hvad man får stillet til rådighed derhjemme osv., men det ændrer jo ikke noget ved det, vi diskuterer her, nemlig hvem der skal bestemme, hvordan et lands parlamentsmedlemmer skal aflønnes. Er det noget, der skal bestemmes centralt i EU, eller er det noget, der skal bestemmes af det enkelte lands borgere? Valget er meget enkelt.

Kl. 15.10

Vi går ind for, at det er det enkelte lands borgere, som skal bestemme, hvor meget de vil give deres parlamentsmedlemmer i løn, også dem, de sender til EU. Venstre går ind for, at det skal være EU, der bestemmer, hvordan hver enkelt lands parlamentsmedlemmer skal aflønnes, og det er den centralisme, jeg simpelt hen ikke forstår, især ikke i en situation, hvor Venstre går til valg på at sige, at meget mere skal lægges ud til borgerne i de enkelte lande, og kun det mest nødvendige skal afgøres af EU. Er det virkelig nødvendigt, at EU afgør, hvad parlamentsmedlemmerne fra de enkelte lande får i løn? Er det virkelig ikke en beslutning, man kan lade de enkelte lande selv træffe?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu synes jeg altså, hr. Søndergaard har et meget ejendommeligt ordvalg, for dette her har intet med centralisme at gøre. Folketinget bestemmer folketingsmedlemmernes løn, det gør den danske befolkning ikke – i parentes bemærket – og hvis hr. Søren Søndergaard bladrer lidt i formiddagspressen, vil han også se, at det forholder sig lidt anderledes, end hvad vi kan få flertal for her i huset.

Europaparlamentsmedlemmernes løn bestemmes ligesom andre EU-sager af det nationale niveau på den ene side og af EU-niveauet på den anden side. I lige præcis den sag, som vi behandler i dag, altså om Europa-Parlamentets lønninger, var det faktisk ministrene i EU, dvs. de nationale repræsentanter, der nedstemte den pakke, som var lagt på bordet, og det synes jeg